

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

AQUEST NÚMERO 10 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA

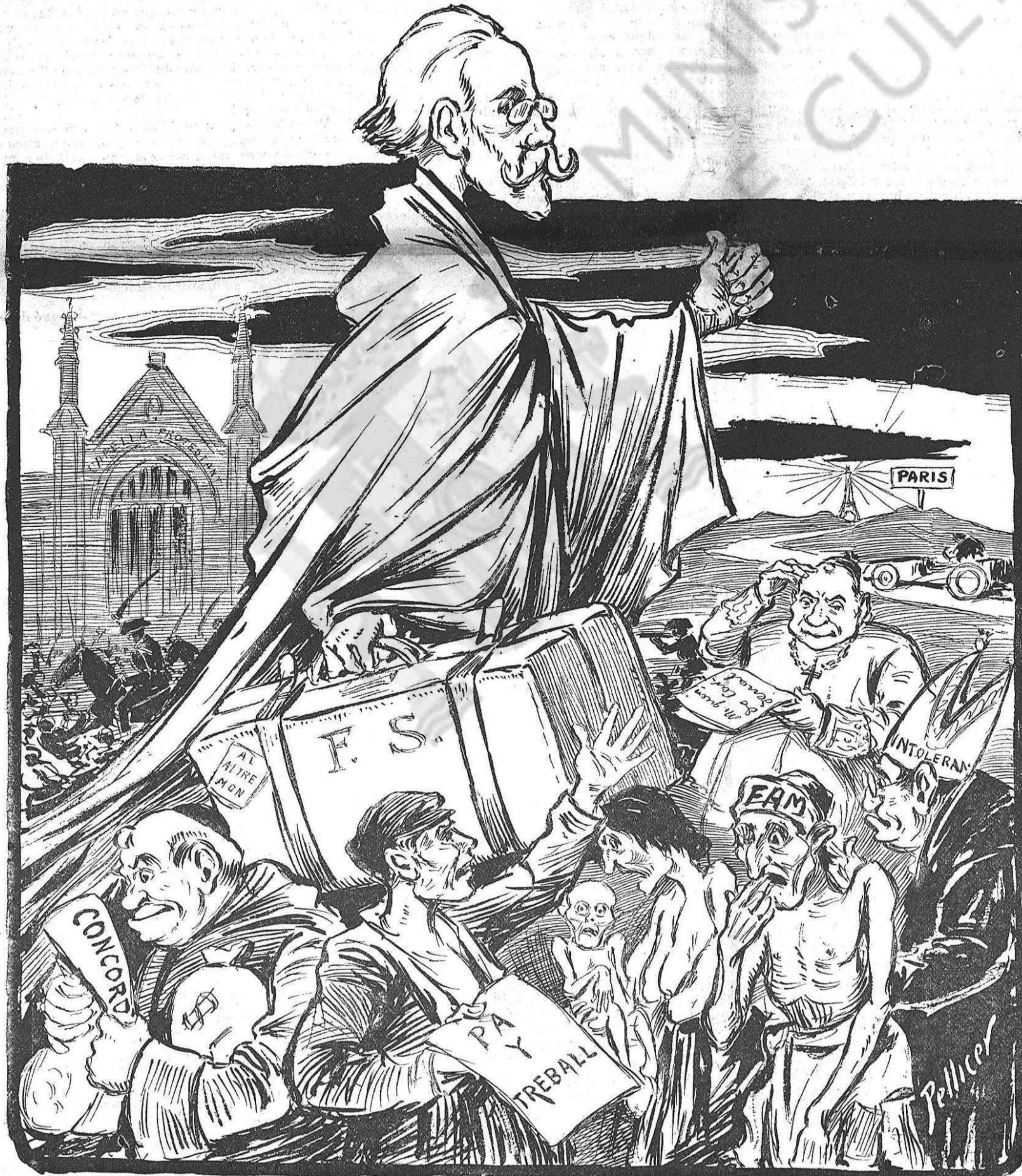
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50.—Cuba, Puerto Rico y Extranjer, 2'50

Un que plega

—Senyors, ahí queda eso.

DE DIJOURS A DIJOURS

En vigílies del viatge regi que s'està efectuant en aquests moments, en Villaverde conseguí que'l rey firmés els projectes que's proposa presentar a las Corts. D'aquí la gran satisfacció dels governants, que interpretaren aquest fet com una confirmació de la confiança de la Corona.

Y ja s'ha trassat un programa, que vé a ser una especie de rellotje ab corda per tot aquest any y'l vinent.

Contant ab qu'en Maura'l día 20 del próxim mes de juny se'n anirà a Alemania, lliurant al govern del perill de la seva intervenció en els debats parlamentaris, creu en Villaverde que podrà limitar-se a demanar autorisació para la celebració de tractats de comers y tancar la Cámara desseguida.

Se deixarà pel mes de setembre la discussió dels pressupostos, y nova clausura.

A últims del any present ó comensos del próxim se posarà a discussió 'ls esponsals del rey, que segons diuen projecta casarse en abril ó maig del any 1906, y ja complert aquest succés, no hi haurà per que pensar durant moltíssim temps en molestar als representants de la nació.

Aquest programa de felicitats y venturas que té per número final una prolongadíssima lluna de mel, podrà realisar-se si no troba cap destorp. Més ayl'El rellotje pot tenir tanta corda com vulgui en Villaverde; pero a lo millor els rellotjes se descomponen y's paran. Ab una petita brossa n'hi ha prou; més terribles son encare 'ls efectes de un sotrach, un cop ó una cayguda.

No sabem fins a quin punt portarán la seva mansuetut molts dels diputats de la majoria que no's cansan de murmurar contra'l govern de'n Villaverde. Si a'ls fi's comprimeixen y's mostran dócils y bons minyons, convé que consti, per lo que toca als republicans, que no badem.

Hi ha molta roba bruta per rentar, y moltes ganas, pero moltes, de manejar ab brillo 'ls picadors.

La mort de'n Silvela implica una resta en las filas dels defensors de la monarquia.

No perque visqués retirat de la política, deixava de ser una figura entre la càfila de liliputienses que s'agitan y's barallan pel turró.

Poch té que agrahirli'l país, com no sigui'l haver-se retirat de la política, després de fer una confessió pública de la seva impotencia, enllasada com una cirera ab un'altra cirera, ab'l impotencia del present estat de cosas.

El gran succés de la setmana que ha omplert el mon ab sas terribles resonancias ha sigut el combat naval lliurat en'l Estret de Corea, entre las esquadras russa y japouesa.

Rodjensvenski aquesta vegada no se las ha tingudas d'heure ab els pacífics pescadors de Hull, sino ab las formidables màquines flotants del Nipón, conduhidas per'l almirall Togo, y preparadas convenientment para donar compte dels bastiments moscovitas.

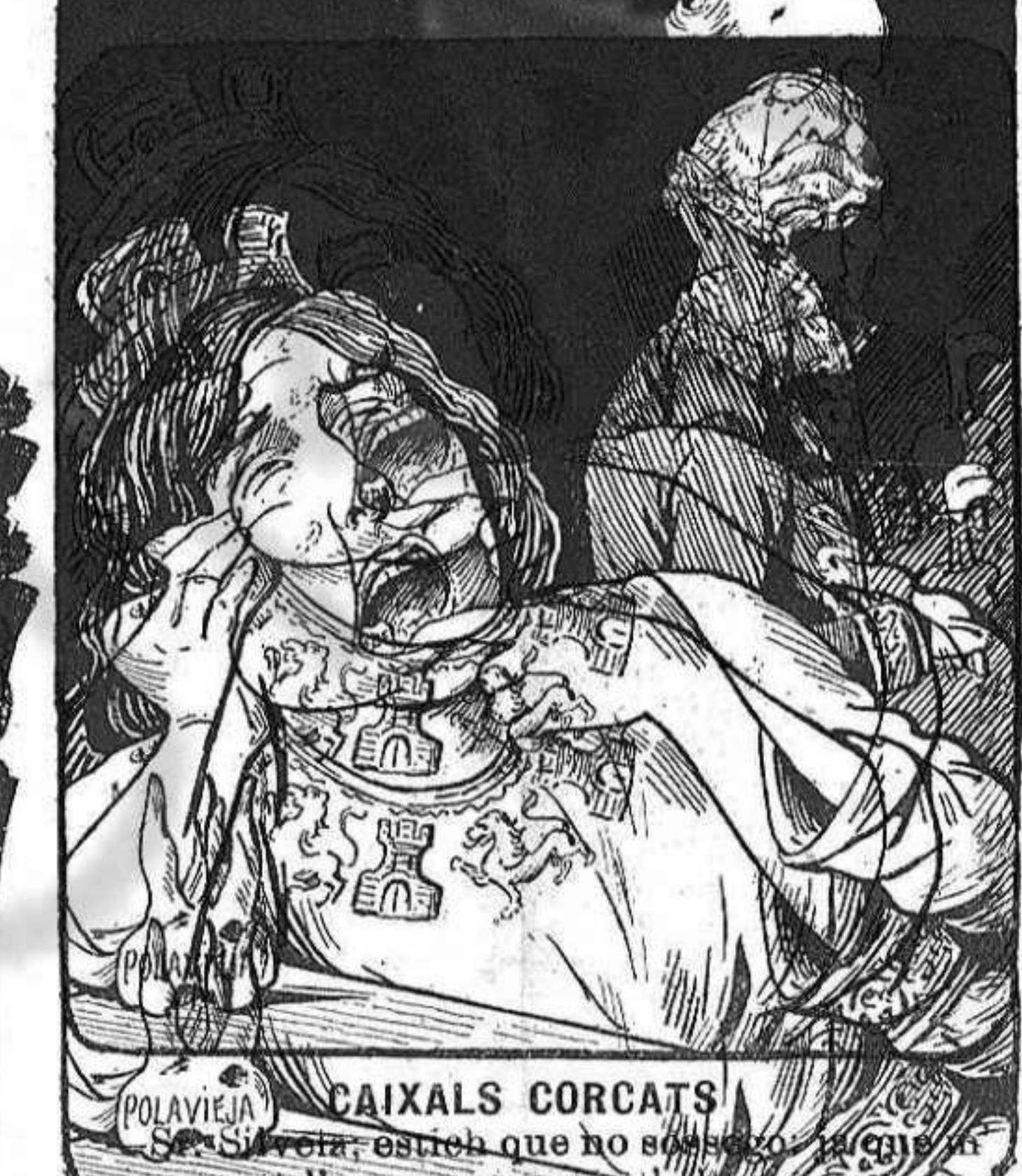
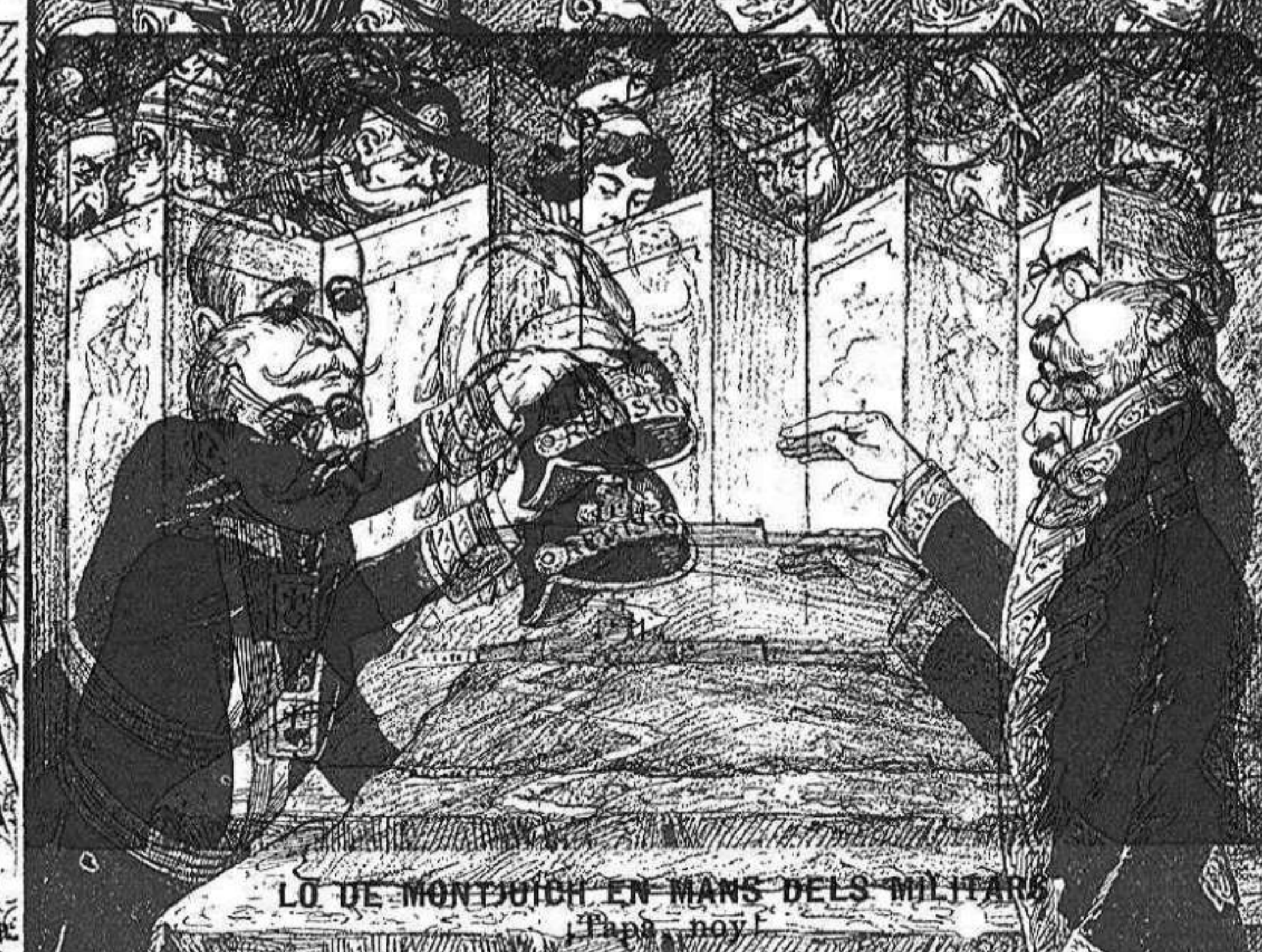
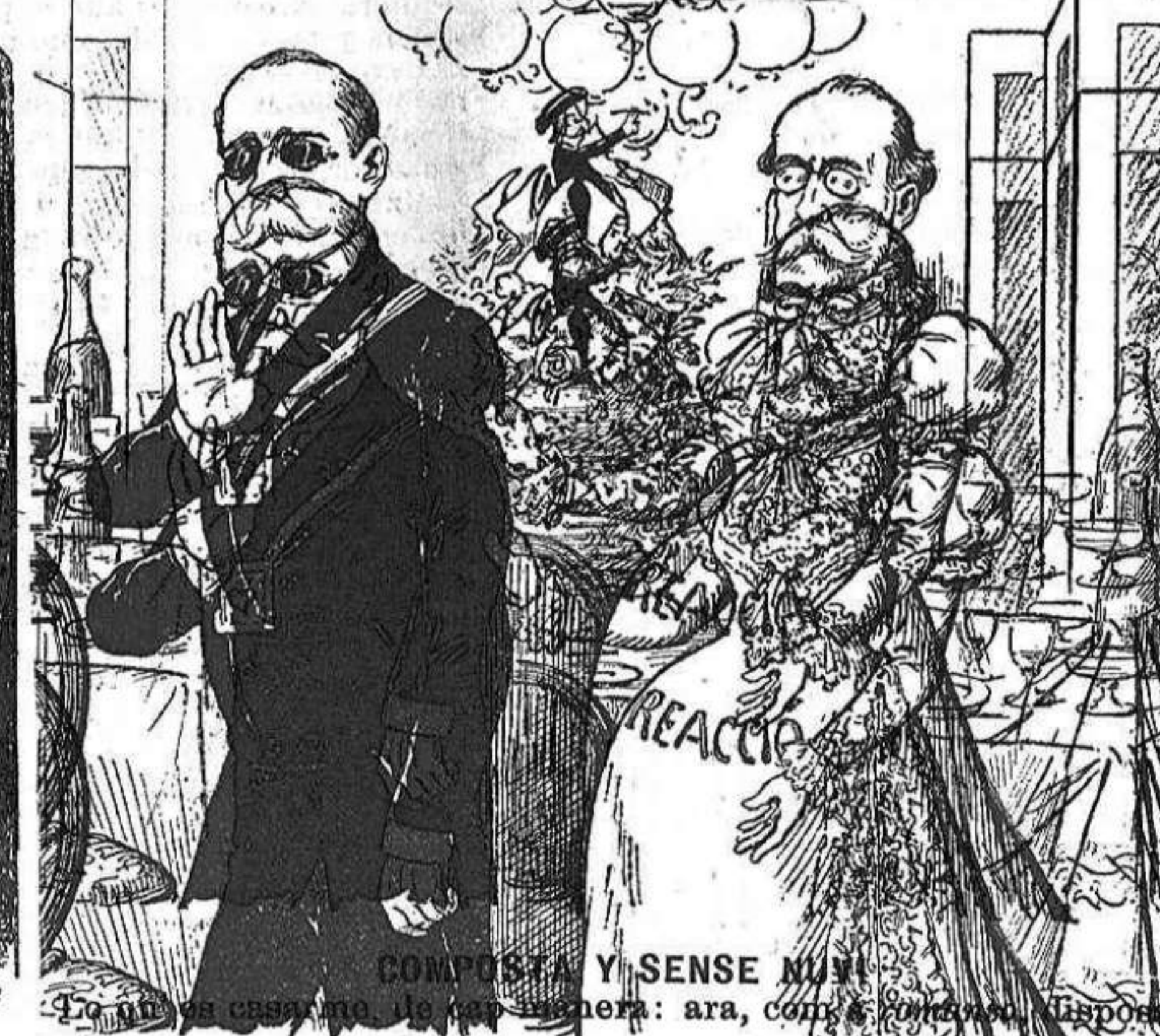
De'l esquadra russa, que anava avansant ab tantas precaucions, no n'han tingut els japonesos ni per una dent. Al embocar'l Estret formada en una doble columna, reberen els russos la primera escamesa que 'ls desconcertà. L'atach simultani de un gran número de torpeders tripulats per gent qu'en res estiman la vida, quan se tracta de realisar un objectiu, fou, segons sembla, l'arriscada operació que determinà la derrota dels russos. Mentres al-

En Silvela y «La Campana de Gracia»

Caricatures publicadas en aquest periòdich desde l'any 1898 al 1903

En Silvela y «La Campana de Gracia»

Caricatures publicadas en aquest periòdich desde l'any 1898 al 1903

L'ÚLTIMA HORA DE D. JUAN TENORIO
Així cant d'aquí, ganassa.—y, aisa, toca pirandó, que Gamazo te mató—à la puerta de tu casa.

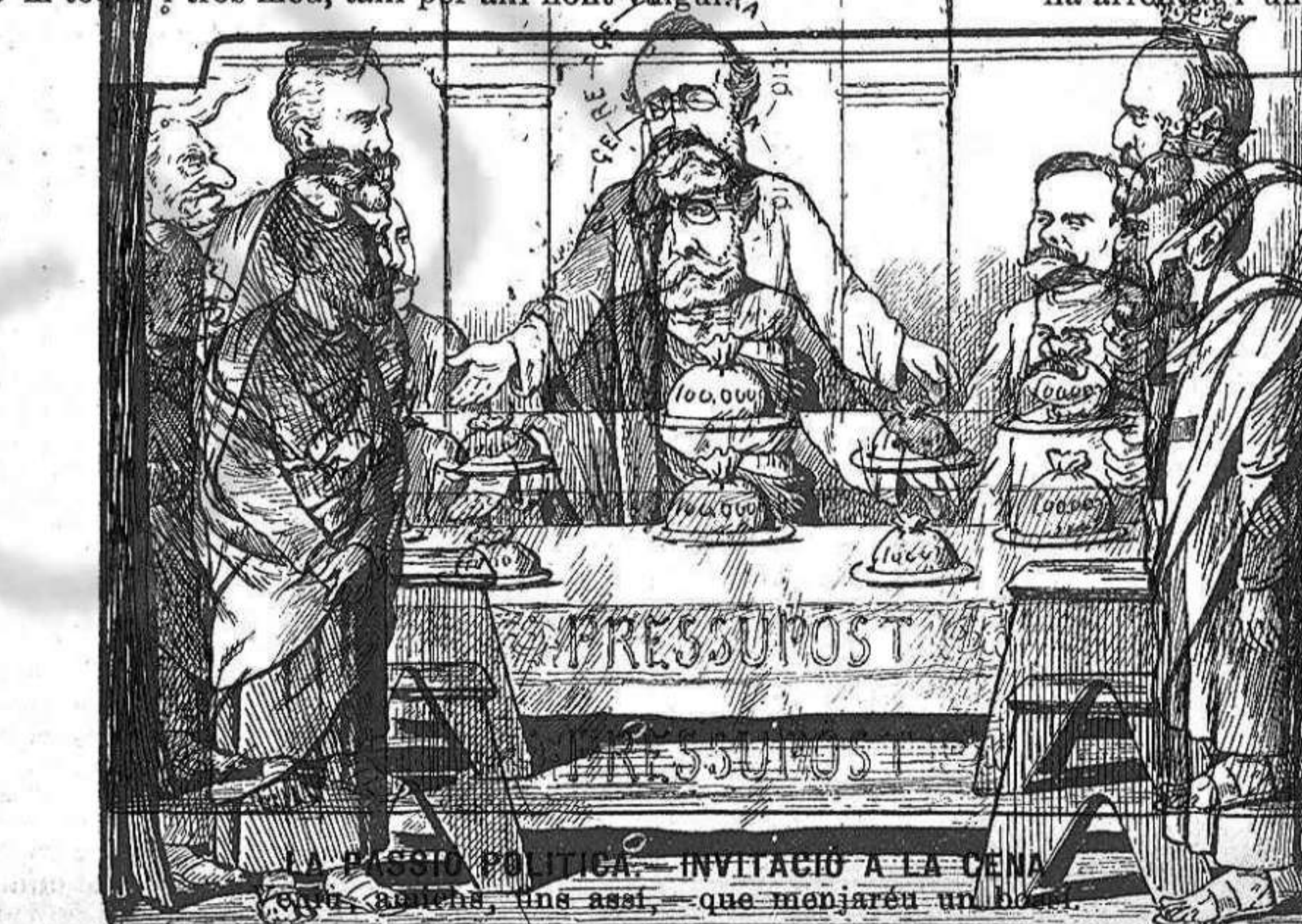
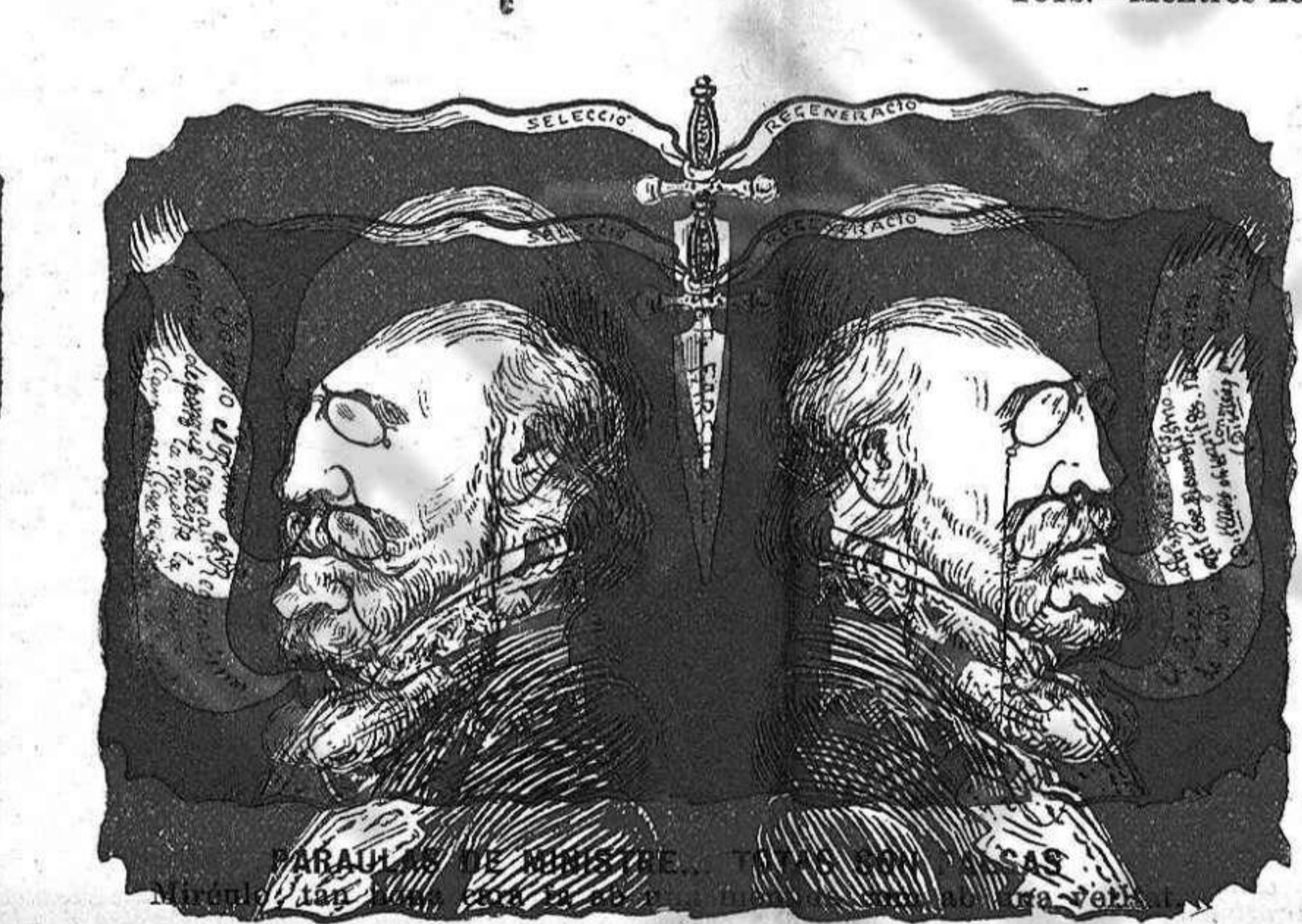
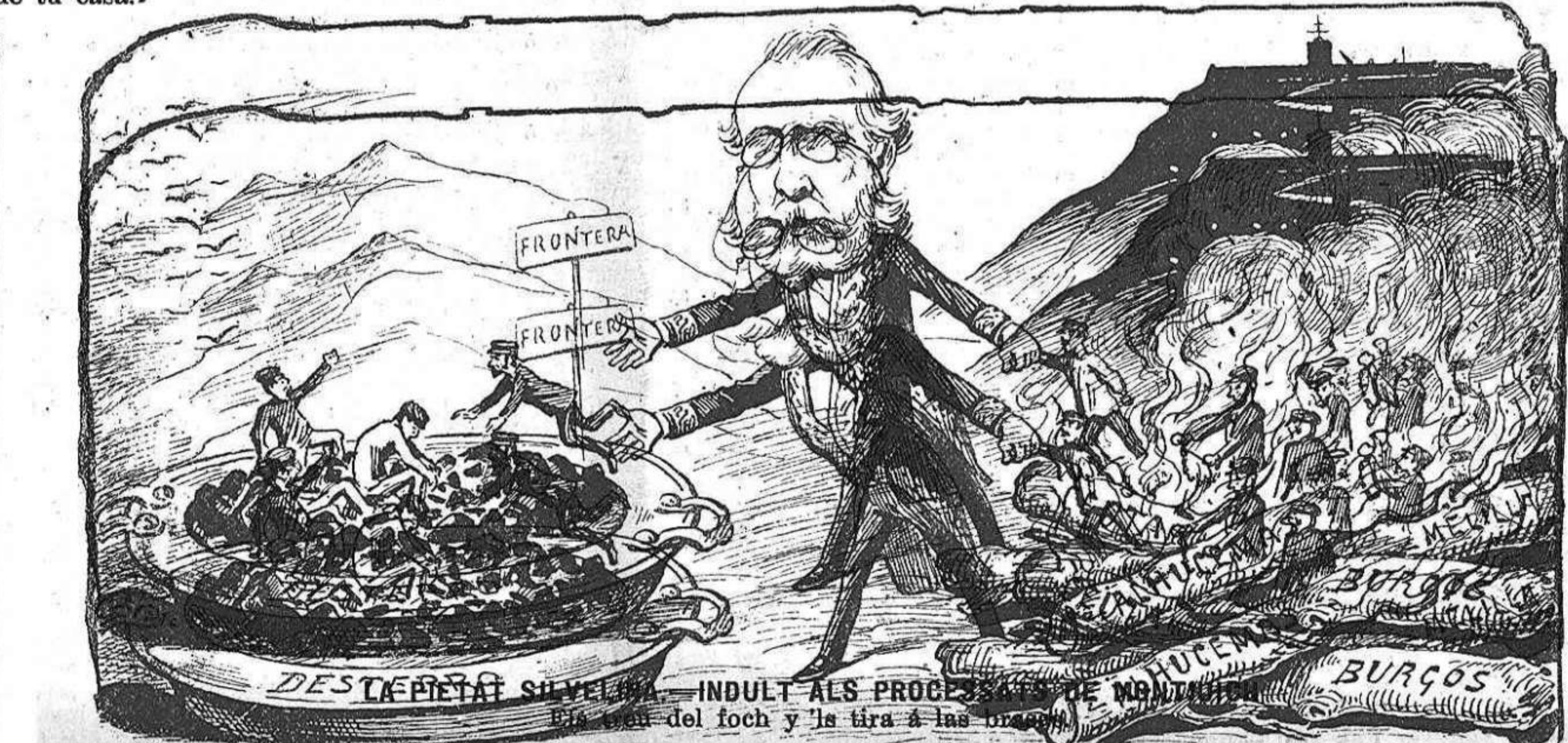
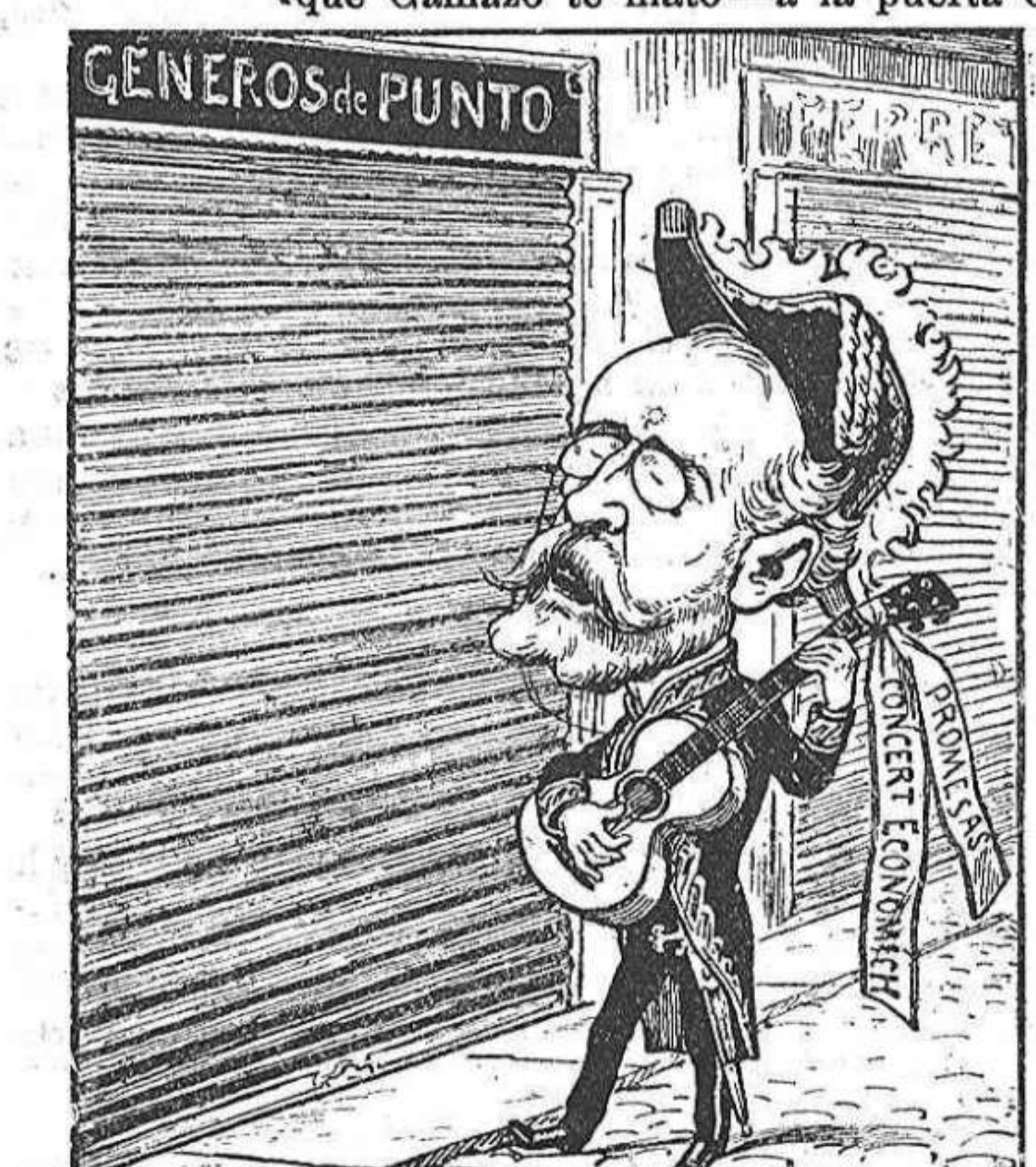
COMPOSTA Y SENSE NUVI
Lo qu' es casarme, de cap manera: ara, com a romanso, disposa.

LO DE MONTJUICH EN MANS DELS MILITARS
¡Tapa, noy!

FENT ECONOMIA
SILVELA.—Per hont comono y fent...
Tots.—Mentres no'm totes, tres men, talli per ahi hont venen.

CAIXALS CORCATS
Sr. Silvela: estich que no estich...
ha arrenat l'ho, arrenat l'ho.

EL PRESIDENT DEVANADORAS
Per a tot rotar en tota sentits, mirin si n'està d'embullada aquesta troca.

UN CONCERT... MOLT ECONOMIC
Abreme la puerta—tendero bonic, que lo que me pides—me lo necesito.

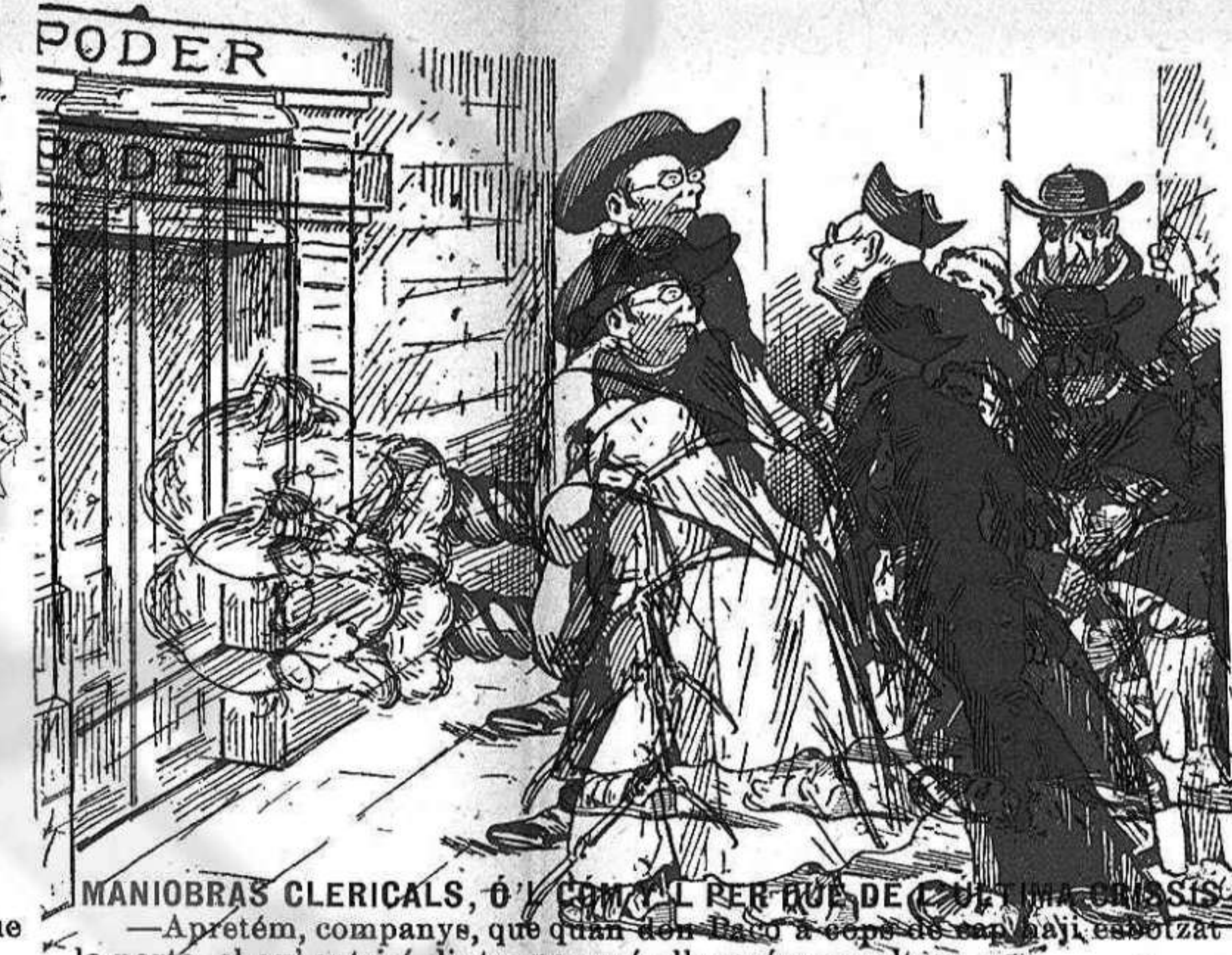
LA PIETAT SILVELINA.—INDULT ALS PROCESSATS DE MONTJUICH
No traia del foc y 'ls tira a las brasas.

PARAULAS DE MINISTRE... TOTAS SON FALSAS
Miréulo; tan bona cara fa ab una mentida com ab una veritat.

LA PASSIÓ POLITICA.—INVITACIÓ A LA CENA
Veniu, amichs, fins assí,—que menjaréu un bossí.

EN SILVELA Y LA NAU DEL ESTAT
Si y beco obeneix al timo, ni'l timo à la roda, ni'l roda à no.—Molt serà que no se'n vaji tot a la cara.

ELS MORTS
—¡Ya somos tres es, tres es, tres es!..

LA INTERPELACIÓ SILVELA
Ja's coneix qu' es clerical, porque no va fer res més que tirar capella.

EN SILVELA, EMPIPAT
No ho entench així! Fa una setmana que m'estich aquí cantant, y per ara no s'ha vingut a comprar el romanso.

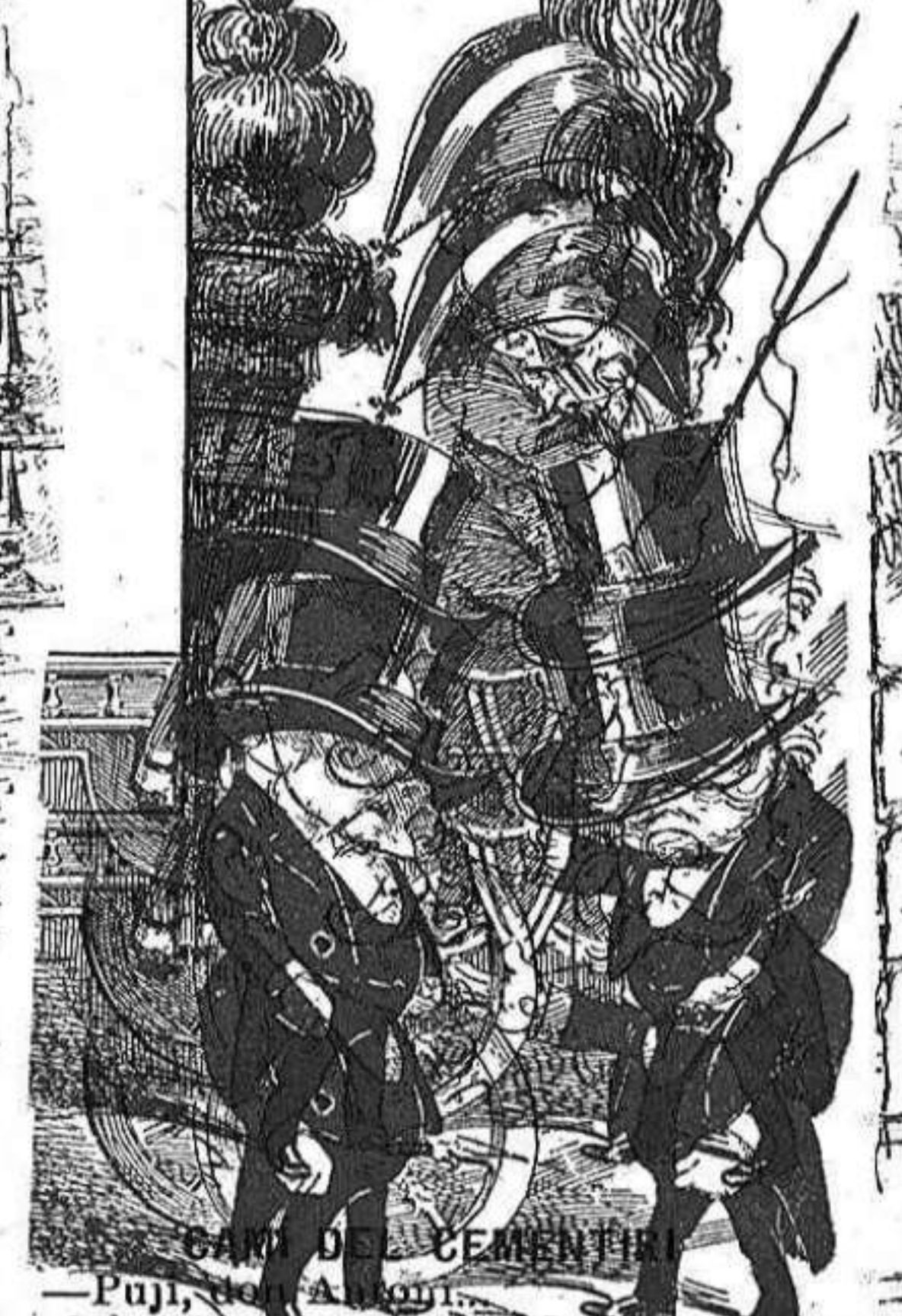
TOT PER LA MARINA!
No'ns volém esperar més! Els primers quartos que recullim, serán per fer una nova esquadra.

MANIOBRAS CLERICALS, O' L' CÒM Y' L' PER QUÉ DE L' ÚLTIMA CRISIS
Apretém, companys, que quan don Paco à cons de cap hají esbotzat la porta, el qu' entrí à dintre no será ell; serém nosaltres.

TORNEM' HI
Així éca t, valent lleó, que vas à tornar à cubrirte de llores!
Pero, home, si en cansa tots els ossos me fan mal de la última vegada que vaig cubrirme!

UNA LLISSÓ DE DRET

EN EL SEU ELEMENT
NERON II, l' heroe del mauser.

L' ESPANYA REPUBLICANA.—AL SORTIR DELS MEETINGS DEL DIUMENGE PASSAT
Al qui no vol caldo, cont tasesas.

DELS MEETINGS DEL DIUMENGE PASSAT
Crido, quita novolada!—Se'n figura, en bona té, que hi haurá tal pedregada—que aquí no hi va à quedar ré.

EL CAMP DE LA SITUACIÓ
Crido, quita novolada!—Se'n figura, en bona té, que hi haurá tal pedregada—que aquí no hi va à quedar ré.

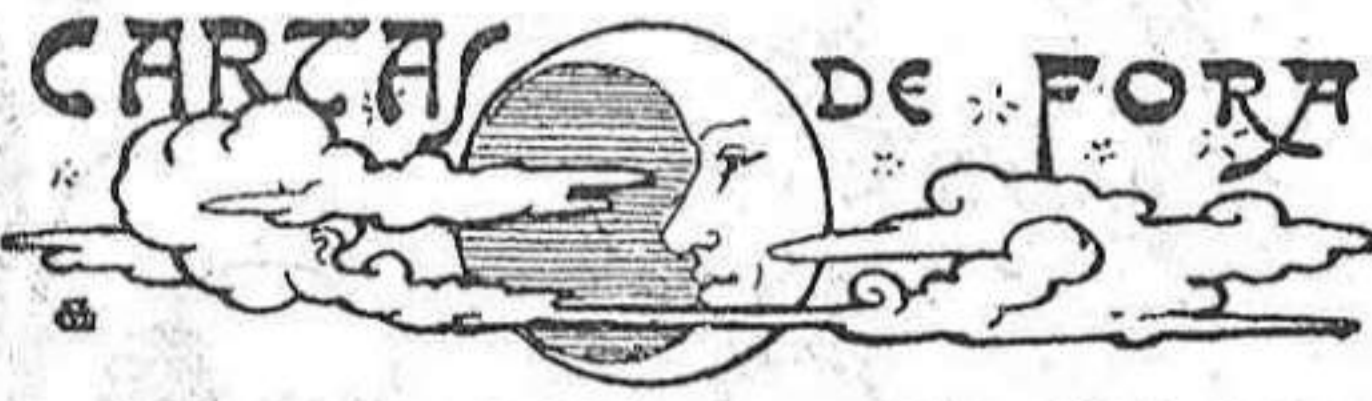
EL CINEMATÓGRAFO DE MADRID
Senyors: aquí 'ls presento—la pellicula primera.
(Ara, tot será que 's pugui—fer sortir en pau la darrera).

L' HOSTIA INAUGURAL
Don Paco, té que perdonar; pero ab rodas de moli, jo no hi combrego.

UNA LLISSÓ DE DRET

L' ALMONEDA DE DON FRANCISCO
—¡Que se remata, senyors, que se remata!..

President de República, ¿volen fer el favor de dirme com seria rebut a París?
 Qu'ho pensin els monàrquics, si es qu'encare'n quedan.
 Nosaltres ho presumim; pero no tenim necessitat de dirho.
 Un día ó altre Espanya y Fransa's podran abraçar ab tota l'efusió del seu cor y sense inspirar temors ni rezels a ningú.

LLORER DE MAR, 27 de maig

Un ensotanat, que té la costum diària de passejarse amunt y avall del passeig, te ab freqüència la humorada de insultar al que primer se li presenta al davant; aixís es que l'altre dia bescanté a un pobre home pel sol fet de tenir fermes conviccions republicanas y lliurepensadoras, donantli un sens ff de calificatiu que no son propis de un home que se las dona de il·lustrat.
 Dit cas, no es el primer que ha donat el pàter de referència; y son molts els vehins que per por de ser insultats han pres prudentment l'acort de no freqüentar els llocs en que l'mossen se troba.
 Veurem si de una vegada's posa ff a aquest escabrós assumpt, y el valent faldilletas se fica al últim la llengua... en el punt que li pertoca.

MOLLERUSA, 28 de maig

El diumenge passat, el nostre monterilla reuní a alguns vehins y una vegada aprop seu me'ls comensá a desplegar la seva pel·lícula reaccionaria, dihentlos nada menos que de acort ab els seus satélits de l'ajuntament havian pensat fer venir uns quants freres, donchs regoneixian que estavan faltats d'instrucció y era necessari el seu esforç intel·lectual: ab la condició que l'municipi els pagaria tots els gastos.
 Acabar de dir aixó y rompre son mutisme y sa paciència alguns dels vehins que havian estat aguantant aquell fonógrafo impresionat de ximplenas, tot va ser hù; responhentli que de freres no'n necessitavan; que si volían venir pel seu compte, que vinguessin a explotar lo seu negoci; y que ja'ls ne guardaríam nosaltres de que no'ns empatifessin la conciencia.

¿Y donchs, que's creya senyor Alcalde?
 Aquesta hermosa vila passa actualment per una crisi de la que, poch ó molt, tothom se'n ressent.
 Diumenge passat varem tindre la pega d'escollar al predicayre qui desde dalt del cubell místich va dir que aviat tot el mon en péis estaré excomunicat ja que tothom se dona a llegir periódichs liberals, afegint que tots estavan en pecat mortal.
 Y per lo que's veu ells també deuen estarhi en pecat mortal, puig son els primers de llegirlos, perque si no'ls llegissin, no podrían bescantarlos ab sas llengües de verí.
 El periódich que va rebre mes excomunións va ser la Justicia, de Vich, qu' es un dels que mes pagoses ha esquilat.
 Avisém al mossen Predicayre que's cuydi d'instruir be a las Hicas de Maria pera que quan cantin semblin rossinyols y no cotorras; aixís potser anirém mes a missa. Y li advertim que desde l' cubell místich no retregui noras de ningú com va fer l'altre día.
 En pocas paraulas: volem dir que no'ns busqui las pessigollas.

CENTELLAS, 27 de maig

sa pródich de las sevas energías juvenils y li calgué reposar, aixó sí, treballant sempre; pero en una tasca més pacífica que aquella en que havia agotat las sevas forsas de lluytador disposat sempre al sacrifici. Ultimament dirigía l'periódich de sport titulat Los Deportes.
 LA CAMPANA DE GRACIA, que no sempre havia estat d'acort ab en Llunas, paga avuy aquest modest tribut al valent defensor de las ideas progressivas, al periodista sincer, plé de bona fé y dotat de un valor cívich extraordinari, quals energías creixian ab las contrarietats, y á qui may pogueren reduhir els seus enemichs, els quals podrán gloriarse d'haver aniquilat el seu cos, pero no d'haver doblegat la seva ànima.

Joseph Llunas

Ab verdadera pena consigném la mort d'en Joseph Llunas, denodat defensor de las ideas progressivas. Feya molt temps qu'estava malalt y la enfermetat que minava la seva existencia era indultablement l'únic fruyt que havia recullit en sas valentas campanyas.
 Llunas, obrer tipógrafo en sos comensos, passá de las caixas de la imprenta a la taula de la redacció, fundant el semanari La Tramontana, periódich dedicat exclusivament a la defensa de las ideas ácratas y al combat del clericalisme.
 En pugna constant ab els terroristas, que tant perjudicaren ab els seus procediments la difusió de aquellas doctrinas, el director de La Tramontana hagué de devorar grans amarguras. Las autoritats el perseguían y l's terroristas l'odiavan.
 No eran menors els disgustos que li causaren els clericals, abrumantlo a forsa de denuncias y persecucións. En la presó contragné la dolencia que l'ha portat a la sepultura.
 Retirat, per ff, de la premsa de combat, quan els metjes li recomenaren que tal sacrifici li exigía l'estat de la seva salut enterament perduda, el Sr. Llunas passá ls últims anys de la seva vida, apartat de tota agitació política y sociológica. Havia sigut mas-

En Silvela y la caricatura

AUCA DEL MINISTRO MALO

Auca publicada per LA CAMPANA DE GRACIA.—N.º 1635; 15 Setembre 1900.

—Pero si'n tenia cinquanta ¿Qué n'ha fet de las altras vintisis?
 —Las... las ha deixadas al estret de Corea.
 —¿Explorant els moviments del enemich?
 —No, senyor... descansant.
 —¡Ah!
 —Descansant... al fons del mar.
 —¿Com!.. ¿Qué vol dir aixó, Lamsdorff? ¿Será potser qu'hem tingut una derrota?
 —Derrota no: en Rodjestvensky segueix navegant cap á Vladivostock...
 —Sí, pero ab vintisis barcos descansant... sota l'aygua...
 —Contingencias de la guerra, senyor. Es imposible evitarlos certs incidents.
 —No, aixó no es un incident: aixó es una derrota, una derrotassa com una casa.
 —Si vos ho voleu aixís...
 —¿Jo? En Togo es el qui ho vol. ¡Malehit Togol!.. Tenia rahó en Karopatkine quan m'assegurava qu' es una mala persona...
 (Moments de silenci. El zar se passeja amunt y avall de l'habitació. De cop torna a posarse á envanahonar.)
 —¿Es á dir que'ns han desbaratá l'esquadra?
 —Psé! Si val á no fer embuts, casi casi que s'ha de confessar que sí.
 —¿Y ara donchs, que fem?
 —Lo que vos manareu. Estich á las vostras ordres.
 —Si demanessim la pau...
 —Sería una idea magnífica.
 —El mal es que l's japonesos se burlarian de nosaltres... y ab rahó.
 —Potser ho endavineu...
 —No: val més continuar la guerra.
 —Realment; l'honor dels Romanoff...
 —¡Aixó mateix!.. L'honor dels Romanoff no pot estar gens satisfet en aquestas circunstancias...
 —A bon segur...
 —Tot ab tot, y si darrera d'aquesta derrota'n ve un'altra, y un'altra y un'altra, y ens veyém al fi obligats á demanar la pau, ¿no haurém de ferho en pitjors condicions que avuy?
 —Jo m'atreviria á creure que sí.
 —Pero ¿qué dirá la gent si'ns veu anar al darre dels japonesos?..
 —Bastant temps els hem anat al davant...
 —Ja ho sé; fugint. Nada... jo m'inclino á continuar la guerra...
 —Fassis, senyor, la vostra santa voluntat...
 —Pero... ¡ens perseguie de tal modo la desgracia!..
 —Ja ho reparo, ja.
 —Lamsdorff, il·luminam.
 (El ministre apreta un botó y encén la lámpara eléctrica.)
 —¿Tanocal... Vull dir que m'assessoris, que m' aconsellis...
 —Exactament.

Las vacilaciones del Zar

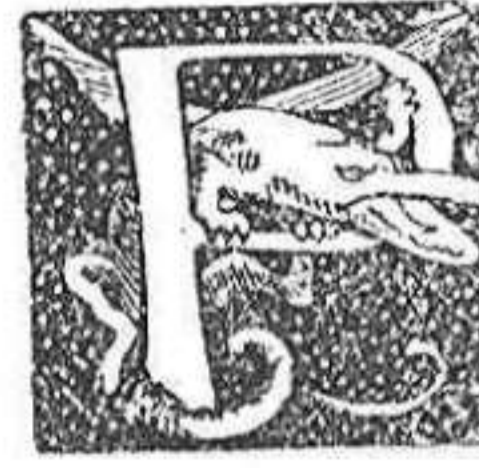
hi totes d'un cop.
 —En Rodjestvensky va avansant, avansant sempre...
 —Molt bé. ¿Qué més?
 —En Togo no fa més que vigilarlo, vigilarlo de nit y de día.
 —Es natural; pero...?
 —La nostra esquadra va seguint el seu camí...
 —Cap á Vladivostock ¿eh?
 —Sí, senyor; cap á Vladivostock. Y resulta que avans d'arribarhi...
 —¿Qué? Ves dihent.
 —Al trobare els barcos russos al estret de Corea, els japonesos se'ls plantan al davant y...
 —¿Batalla?
 —Una batalla tremenda, que tenyeix de sanch aquellas ayguas.
 —¿R sultats?
 —Bons. En Togo ha perdut dos barcos. ¡Era tan cert el foch de la nostra artillería!
 —Sí, es una gran artillería la nostra... Els japonesos han perdut dos barcos; perfectament. Y á n'en Rodjestvensky, ¿qué li ha passat?
 —Acabada la batalla, ha continuat el seu camí ab vintiquatre embarcaciós...
 —¿Quántas dius? ¿Vintiquatre?
 —Exactament.

—Ah! Jo, si fos de vos... aniria resoltament á la pau.
 —¿Y la dignitat del imperi, ahont queda?
 —¡Vinga guerra, donche! Al fi y al cap, la victoria definitiva ha de ser del que tingui més quartos y més homes.
 —¡Holá! M'agrada aixó que has dit. ¿Y qui t' sembla que l's acabarà primer?
 —Els japonesos.
 —¿N'estás segur?
 —Seguríssim.
 —Si es aixís... (Decidintse de cop.) ¡A la guerra! Comunica sobre la marxa las ordres convenientes. El ministre s'acosta al teléfono y diu ab veu molt clara:
 —Aixequer el segon empréstit, crideu á las armas el tercer contingent, prepareu la quarta esquadra...
 Y parlant per ell sol, anyadeix:
 —Y amaniuvos per rebre la quinta surra.
 A. MARCH

Carta de Rodjestvensky al Sr. Nicolau

Repapat en un silló, una cama sobre l'altra, s'está l'senyor Nicolau, esperant noticias claras y verídicas dels fets que allá en la Mandxuria passan.
 Ja n'arriba un missatjer que avans de darli una carta fa tan gran acatament que li besa las sabatas.
 —Vé del camp beligerant (diu Nicolau) eixa carta?
 —No senyor; ve del correu.
 —Vinga aquí, y fora camándulas, y tú ja't pots retirar.
 Aguarda't en l'antessala.
 Nicolau ab frenesí desclou l'ansada carta del almirall Rodjestvensky. Poble y fetxa... nada... nada... Deixemho corre y al grá: «Mi senyor —li diu— la esquadra poderosa que tenia al meu mando ja fa ayguas al port de l'isla Okichima. Ens han pres canons y balas acorassats, torpeders y las llanxas, destrossadas. Els japonesos experts y més práctichs que nosaltres ens han deixat reventats lo mateix que una cigala. La culpa la teniu vos Nicolau de lo que'm passa. Si en lloch de darm' pel combat gent que li fa por las balas y agafan deu borratxeras cent vegadas per setmana, m'haguessiu enviat homes dignes d'agafar las armas, no'm veuria deshonrat als ulls de la meva patria. Per culpa vostra ferit estich y, sens més bravatas tan prompte estigui curat (si es que'm curo) no vull armas, las que tinch cap al encant las vendré, menos la espasa que'n faré una ganiveta pera llescar el pá a taula.
 A veure si hi anen vos á moure la guerra ara, que'm sembla si no hi porteu per refors altra canalla de quatre, cinch ó sis anys ó criaturas de mamas, no crech que d'homes de seny no porteu ni un per miracle. Vaja, arriquets, Nicolau, que l's japonechs vos aguardan dihentvos: —Puja, Nicolau veurás ton pare com balla.»
 —Potser sí que hi aniré ¿qué s'han figurat de mí ara aquestos malvats japonesos que se'm han pulit la escuadra?... Pero primé hi faré un són. No'ns precipitem... ¿Y ara?...
 Y va quedarse adormit una cama sobre l'altra.
 LLERÓ VILA Y HUGUET

NELSON bis

ARLIN ab franquesa, ¿veritat que no saben qui es en Cobián?
 No se'n donguin vergonya de confessar que nó, perque tinch la seguretat de que, exceptuant la seva familia, jo y ell, no ho sab ningú més.
 Donchs bé, en Cobián... es el nostre actual ministre de Marina.
 Ja'm sembla que'ls sento.
 —¿Marina?— dirán:—¿De quina Marina parla?
 Es una de las particularitats de la Espanya restauradora.
 Aquí no hi ha justicia ni gracia. Y no obstant, tenim ministre de Gracia y Justicia.
 No sabem lo qu' es instrucció, ni lo que son arts, ni lo que vol dir obras públicas. A pesar de lo qual, hi ha el ministre d'Obras públicas, d'Arts y d'Instrucció.
 ¿Qué té, donchs, de estrany que, malgrat la nostra absoluta carencia de barcos, disfrutém d'un ministre de Marina, que á la vegada, pera donar á la cosa més visos de serietat, disfruta també del haber que per clasificació le corresponde?
 ¿Semos ó no somos?, que diuen casi tots els chulos de casi todas las zarzuelas d'una mica de mérit.
 Vels'hi aquí, donchs, que'l vigent ministre de Marina, que com ja he manifestat es el senyor Cobián, observant un día que aquí no hi tenia res absoluta-ment que fer, va dirse:
 —¿En qué podrías entretenirte pera ocupar els

Ja han nomenat tres comissions: una d'organització que procurarà reclutar gent en totes las sagristias. Un'altra de propaganda exterior, que podrà anar a predicar en totes las iglesias, y un'altra de propaganda interior, que, francament, no sé pas lo que vol dir.

¿Si será l'encarregada d'assistir a tots els banquets?

Perque això de fer propaganda interior deu ser una cosa per l'istil com la d'incorporarse ls millors bossins.

La escena a Calatayud... la terra de la Dolores. Un ensoñat frenètic predicava desafortadament contra la premsa liberal. Una part dels oyents varen xiularlo. Y s'armá tal batibull, que las beatas buscavan la porta pera fugir més que depressa, y algunas, no atinant a trobarla, queyan, essent trepitjadas per las altras.

Y cómo se devía recrear desde'l seu místich observatori l'autor d'aquesta escampadissa, al contemplar la pila del greix format per totes aquellas Dolores pudibundas!..

CANTERS

Pels carrers de Barcelona hi ha tants gossos, caballers, que las nostras pantorrillas... ¡requetxech—quetxéch—quetxéchi!

A la Casa de la Vila, enterats d'aixó fa temps, ja prengueren providencias... ¡requetxech—quetxéch—quetxéchi!

Van manar que 's construhissin vuyt ó deu carretonets, y avuy diu que ja están llestos... ¡requetxech—quetxéch—quetxéchi!

Ja están llestos, pero pasea que no poden fer servey porque ara no hi ha qui 'ls tiri... ¡requetxech—quetxéch—quetxéchi!

Els concejals diu que buscan una colla de burrets que no costin gayres quartos... ¡requetxech—quetxéch—quetxéchi!

Pero 'ls tals burrets no surten, y á causa d'aixó 'ns trobem que 'ls gossos, ja ni cal dirho... ¡requetxech—quetxéch—quetxéchi!

Edils nobles y magnánims, patricis de cor sencer, ¡hala, fassin un punt d'homel... ¡requetxech—quetxéch—quetxéchi!

Si 'ls carretons están llestos y sóls faltan els burrets, ¡sacrifiquinse una mica! ¿Per qué no 'ls tiran vostés?

L. WAT

L'atentat de París

D. Alfonso XIII, acompanyat del President de la República, Mr. Loubet, á dos quartos de una de la matinada del dijous, eixia del Teatro de la Opera, ahont havia tingut efecte una lluhida funció de gala. Quan el carruatge en que anavan, guardat per una nutrida escolta de caballeria, se trobá davant del Louvre, se sentí una forta detonació: els caballs se arremolinaren y D. Alfonso se posá de peu dret sobre'l cotxe aclamant a la República francesa. Tant ell com Mr. Loubet estavan ilesos. En cambi, dos capitans de la escolta, dels quals un anava a la dreta y l'altre a la esquerra del carruatge sigueren ferits, aixis com altras personas del públich y alguns caballs.

El projectil era, segons sembla, una bomba carregada de claus y vidres. Uns diuen que fou disparada desde un balcó, y altres que desde'l carrer mateix. A un subjecte que fugia l'atropellaren ab tot y protestar de la seva innocencia. Un jove de 18 anys, dependent de un laboratorí, nomenat Arnould, fou detingut en els primers moments com a presumpte autor del atentat, si bé 's creu qu' es inocent.

Unas versiones diuen que la bomba va esclatar a uns 60 ó 70 metros de distancia del carruatge regi; altras—entre ella la que ha donat el goberu espanyol—qu' esclatá sota del carruatge mateix. També s'assegura que una altra bomba sense estallar fou recullida en el carrer de Rivoli. Finalment, totes las noticias de París estavan acordes en afirmar que D. Alfonso XIII procurava treure importancia al fet.

ACUDIT

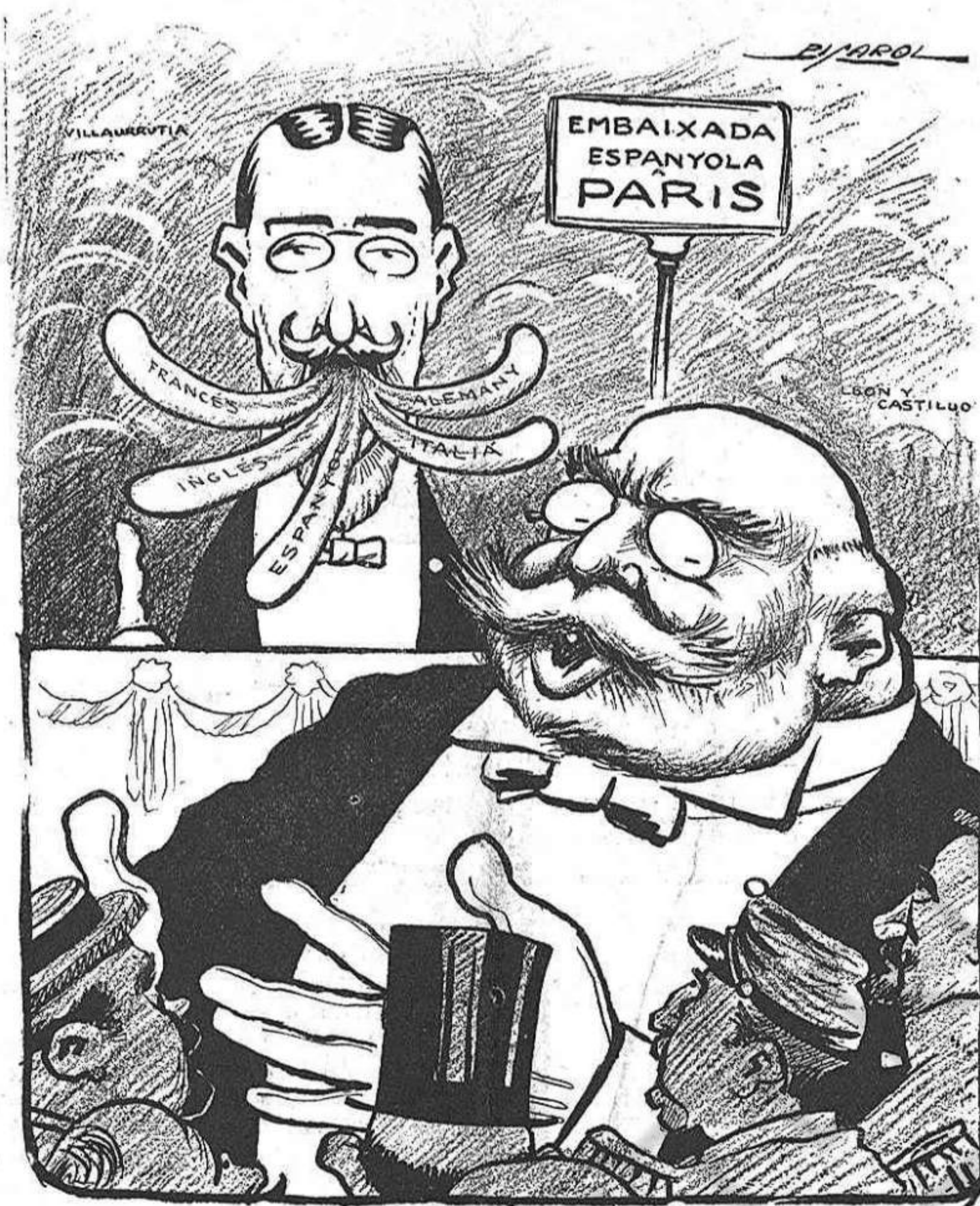
Un americanu tenia un criat negre. Un día pujant a una escala de má va enganxárseli'l pantalón en un clau, fents'hi un set que 'l deixava completament inservible.

—Toma—li digué al negre—te lo regalo.
—Pero mi amo—respongué 'l domèstich—si á este pantalón le falta un trosco así en las posaderas... ¿Qué hago yo con él?

Resposta del americanu:
—No importa, póntelo. Porque como es negro y tú también no se te notará nada.

A PARÍS

El fenómeno espanyol

EN LEÓN Y CASTILLO:—Aquí veurán, caballers, un fenómeno que assombra: ¡un home que té cinch llenguas! ¡quatre més que las personas!

L'esquadró lleuger de la colonia espanyola.

El guardiá de la casa

La cara, no 's pot negá qu' es la nata per fer pó; però ¿será bon guardiá? ¡Aquí está la gran qüestió!

A LO INSERTAT EN L' ULTIM NÚMERO

- 1.ª ANAGRAMA.—Ocas—Cosa—Caso—Osca.
- 2.ª TARGETA.—Lo collaret de perlas.
- 3.ª LOGO RIFO NUMÉRICH.—Anselm.

Han endevinat totes ó part de las solucions del número anterior, els caballers: Criandillas y C.ª, Lletig Plu-mall, Sebastiá Bosch, Droguenopa, Noy de las Mostras, N. Mutu Hito, Una fontada, Joseph Rahóns, Un dimoni ab ucs, Arturo porta senalles de Vilafranca, Enrich Ordanyá, A. Cararacha y P. A. O.

XARADA

M' has enviat de tot sis dugas Cinch-quart pera fer las paus; ja sabs que no vull ni veure, que t' aborresch també sabs, y encara 'm vens al darrera donantme dos-dugas-quart.

No t' estimo gens ni mica, dos teva hu-dugas, se 'm fa tan pesada y aburrida, que no la puch ni escoltar. Sis prima, tens una cara asquerosa y repugnant, ab una boca que sembla la boca de un hu-grat.

Sis-prima-quart de quart-terça dos idea de que aviat ó tart, seré jo qui 'm casi ab tú que ni t' puch guipar.

Un'altra noya al teu lloch, que tingues lo seny cabal ni 'n hu-dugas cinch-sis en lloch d' assumpto semblant.

Lo dit; per mi ja estás llesta; y si algún cop al etzar tersa-hu-dugas dos cinch-quatre, l' etgegaré allá hont tú sabs.

No siguis d' eixa ters-seata; procura ho quart-hu, y si acás llenes á una cinch-sis si tan apurada estás.

SAMUEL GRAN É IRURUETA

ANAGRAMA

Per salvar á la Nació, espanyols, tot desseguit á armar la Revolució, en contra de la reacció y units en un sol partit.

Perque 'l goberu ens enganya, puig sent com es clerical, molt tot ab la seva manya per entregar la Espanya a las garras del total.

F. JOANET

TRENCA-CLOSCAS

D. MARIA VALDEGAS Y LÓPEZ

Formar ab aquestas lletas degudament combinadas el títul de un drama castellá y apellidos de son autor.

ENRICH TOSAS

CONVERSA

—¿Veus? Aquí mateix vaig perdre á la meva germana.
—¿La petita ó la gran?
—La que hi acabat de dir.

UN BETAS Y FILS

GEROGLÍFICH

K

LA

DIM

III

VAINA

GAMBA

ENRICH DOMÉNECH

Caballers: Emili Solé y Solá, Llorens Claret, Lletig Plu-mall, Sebastiá Bosch, Joseph Incanto Solo, José A. y Pou, Arturo porta senalles de Vilafranca, Enrich Ordanyá, P. A. O., Un Carbassó ab potas, Narcís del Toro: No es possible.

Caballers: Droguenopa, Noy de las Mostras, N. Mutu Hito, Joseph Rahóns, Emili Forgas, Manuèlito Torrapa, Joseph Gorina Roca, Narcís del Toro: No 's pot dir d'aquest' aygua no beuré.

Caballer: Lleó Vila H.: Procuraré enquirir al extraordinari d'aquesta senmana.—J. Moret de Gracia: Rebut els traballs. S' aprofitarán el día que 'ns vagui.—M. S. y F.: Ab tants versos com, per desgracia, haig de empassarme, may n' haviá llegit de tant espatarrants.—Felións Petit: No 'ns xocan prou.—Faló Xellivell: L'anagrama es passador.—P. I. Q. A. L.: Hi ha una colla de versos que demanan crossas. Y tot plegat resulta una amorosa de salta-taulells.—Narcís del Toro: ¡Alló del Muñeco es inventat de vosté? Bravo, home, el felicitem. Li donaré mes aixó que 'ls versos.—J. Bosch y Romaguera: Gracias. Entra en cartera.—Pelegri Doménech: Hi farém lo que bonament se pugui.—Joseph Roselló: Aghahim l' envió; y endavant las atxas.—A. E., J. C., P. M., E. P. y J. P.: No podém publicar las cartas que 'ns remeten per varis motius.

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Olim, número 8

Tinta Ch. Lorilleux y C.ª